

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)

z dne 14. novembra 2006*

V zadevi T-138/02,

Nanjing Metalink International Co. Ltd, s sedežem v Nanjingu (Kitajska), ki jo zastopa P. Waer, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopa S. Marquardt, zastopnik, skupaj z G. Berrischem, odvetnik,

tožena stranka,

ob intervenciji

Komisije Evropskih skupnosti, ki jo zastopata T. Scharf in S. Meany, zastopnika,

intervenientka,

* Jezik postopka: angleščina.

zaradi razglasitve ničnosti člena 1 Uredbe Sveta (ES) št. 215/2002 z dne 28. januarja 2002 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev na uvoz fero-molibdena s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 35, str. 1), v delu v katerem uvaja protidampinske dajatve na uvoz feromolibdena, ki ga proizvaja tožeča stranka,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (drugi razširjeni senat),

v sestavi J. Pirrung, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, sodniki, I. Pelikánová, sodnica, in S. Papasavvas, sodnik,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. novembra 2004

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

- ¹ Člen 2 Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 1996, L 56, str. 1, v nadaljevanju: osnovna uredba) ima naslov „Določitev dumpinga“.

2 Glede določitve dampinga člen 2 osnovne uredbe v odstavkih od 1 do 6 splošnih pravil, ki se nanašajo na metodo določitve zneska, določa tako imenovano „normalno vrednost“ v smislu člena 1(2) osnovne uredbe.

3 Člen 2(7) osnovne uredbe določa posebno pravilo, ki se nanaša na metodo določitve te normalne vrednosti za uvoz iz držav brez tržnega gospodarstva. Ta določba, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 905/98 z dne 27. aprila 1998 (UL L 128, str. 18) in z Uredbo Sveta (ES) št. 2238/2000 z dne 9. oktobra 2000 (UL L 257, str. 2), v trenutku uvedbe postopka, ki je vodil do izpodbijane uredbe v obravnavani zadevi, v točki (a) določa:

„V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva [...] se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno s Skupnostjo, ali, kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.“

4 Določbe člena 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe se nanašajo na izjemo od določb odstavka 7(a) iste uredbe. Te določajo:

„(b) Pri proti dampinških preiskavah v zvezi z uvozom iz [...] Ljudske republike Kitajske [...] se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6 [člena 2 osnovne uredbe], če se na podlagi ustreznih utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v pododstavku (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce

prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva [...]. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s pododstavkom (a).

(c) Zahtevek pod [odstavkom 7,] pododstavkom (b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

— se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno npr. s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,

— [...]

Ocena[,] ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila [pododstavek (c)], je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave.“

5 Poleg tega člen 6(1) osnovne uredbe določa:

„Po začetku postopka Komisija [...] prične preiskavo na ravni Skupnosti. Ta preiskava pokriva tako dumping kakor tudi škodo; oba pojava se preiskujeta sočasno.

Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dumpinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka. Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.“

6 Nazadnje, člen 11(3) osnovne uredbe določa:

„Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kjer je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali pa, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo časovno obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev Skupnosti, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takšnem vmesnem pregledu.

Vmesni pregled se začne, če [...] obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči dumping, ki povzroča škodo.“

Dejansko stanje

7 Tožeča stranka je kitajska družba, ki proizvaja feromolibden in ga izvažata, zlasti v Evropsko skupnost.

- 8 Komisija je 9. novembra 2000 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka glede uvoza feromolibdena s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL C 320, str. 3).
- 9 Preiskava, ki se je začela v okviru tega postopka, se je nanašala na obdobje od 1. oktobra 1999 do 30. septembra 2000 (v nadaljevanju: obdobje preiskave).
- 10 Komisija je na začetku preiskave zadevnim podjetjem poslala vprašalnike o tržnogospodarski obravnavi (TGO), predvideni v členu 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe. Tožeča stranka je vprašalnik izpolnila in predlagala, da se ji dodelijo ugodnosti te obravnave. Komisija je z dopisom z dne 21. marca 2001 v to privolila.
- 11 Komisija je 3. avgusta 2001 sprejela Uredbo (ES) št. 1612/2001 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz fero-molibdena s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 214, str. 3, v nadaljevanju: začasna uredba). Uvodna izjava 24 te uredbe določa, da je zgolj tožeča stranka izpolnila pogoje, ki ji dajejo pravico do TGO.
- 12 Za tožečo stranko je stopnja začasne dajatve, ki je bila uvedena s členom 1 začasne uredbe, znašala 3,6 %. Za druga tri zadevna podjetja so stopnje začasne dajatve znašale 9,8, 12,7 in 17,2 %. Za vsa druga zadevna podjetja je stopnja znašala 26,3 %.
- 13 Svet je 28. januarja 2002 na predlog Komisije sprejel Uredbo (ES) št. 215/2002 o uvedbi dokončnih protidampinških dajatev na uvoz fero-molibdena s poreklom iz

Ljudske republike Kitajske (UL L 35, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).
Uvodne izjave od 11 do 17 izpodbijane uredbe določajo:

- „(11) Ugotovljeno je bilo, da je kitajska gospodarska zbornica, pristojna za rudnine in kovine (CCCMC), kmalu po objavi začasne uredbe organizirala sestanek, na katerem je več kitajskih proizvajalcev FeMo, ki pomenijo 70 % kitajske proizvodnje FeMo, združenje kitajskih FeMo proizvajalcev [...]. Zadevnim proizvajalcem so se dodelile določene izvozne kvote, ki so se očitno določile ob upoštevanju višine zanje veljavnih začasnih protidampinskih dajatev. [...] Podjetju, ki mu je bila odobrena TEO [TGO] in za katero je veljala najnižja dajatev (3,6 %), je bila dodeljena izvozna kvota, ki je presegla njegove proizvodne zmogljivosti [...]. Poleg tega je eden od navedenih ciljev združenja tudi izogibanje protidampinškim dajatvam.
- (12) Vse[m] zadevn[im] strank[am] [...] je bila dana možnost, da se o teh ugotovitvah izrečejo. Odgovore so predložile vse stranke razen gospodarske zbornice. [...]
- (13) Zadevni dogovor je nedvomno v neskladju z merilom, po katerem se morajo izvozne cene in količine prosto določati, da se lahko pridobi ali ohrani [TEO] [TGO]. Poleg tega te izvozne omejitve, ki so bile sprejete pod okriljem gospodarske zbornice v dogovoru z več podjetji v državni lasti, dajejo močno slutnjo precejšnega vpliva države in obstoja resne nevarnosti izogibanju dajatvam. Nadalje se s takšno ureditvijo očitno in namerno poizkuša izvoz enega podjetja usmeriti prek drugega podjetja, za katero velja nižja protidampinška dajatev, in se s tem izogniti plačilu dajatev. [...]
- (15) V zvezi z odobritvijo TEO [TGO] [tožeči stranki] je treba opomniti, da je to podjetje v svojem odgovoru na vprašalnik navedlo, da svoje odločitve med

drugim o cenah, proizvodnji in prodaji sprejema na podlagi tržnih signalov, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, ter brez omembe vrednega poseganja države. Poudariti je treba tudi, da morajo biti za odobritev TEO [TGO] v skladu z določbami člena 2(7) osnovne uredbe predloženi nedvoumni dokazi, da proizvajalec posluje v pogojih tržnega gospodarstva. Vendar pa v tem primeru [tožeča stranka] svoje poslovanje in poslovne odločitve usklajuje ne samo s podjetji, ki niso izpolnila meril za TEO [TGO], temveč tudi s podjetji v državni lasti, ki niso sodelovala v postopku. [...] To je očitno v nasprotju s prejšnjimi izjavami in v neskladju z enim od najpomembnejših meril za odobritev TEO [TGO], po katerem se odločitve med drugim o cenah, proizvodnji in prodaji sprejemajo na podlagi tržnih signalov.

- (16) Pri preverjanju vprašanja, ali naj se podjetju TEO [TGO] odobri ali ne, Komisija svoje sklepe oblikuje predvsem na podlagi položaja v obdobju preiskave (OP). Če so v tem obdobju izpolnjena merila iz člena 2(7) osnovne uredbe, lahko Komisija upravičeno domneva, da bo podjetje tudi v prihodnje poslovalo dovolj neodvisno od države in v skladu s standardi tržnega gospodarstva. Vendar je v tem primeru podjetje, ki je v OP očitno delovalo v skladu s standardi tržnega gospodarstva, po dodelitvi individualne stopnje dampinga spremenilo svoje obnašanje. Zato je sedaj treba ugotoviti, da to podjetje v skladu s členom 2(7)(c) osnovne uredbe ne posluje več po načelih tržnega gospodarstva, temveč je podvrženo zunanjim vplivom in delno cenovnim in količinskim omejitvam izvoza. Videti je tudi, da to podjetje ne posluje brez omembe vrednega poseganja države. Čeprav se informacije o obdobju po OP praviloma ne bi smele upoštevati, [...] je v teh posebnih okoliščinah utemeljeno upoštevati te nove razmere, ki prejšnje sklepe očitno ovržejo.
- (17) Na podlagi teh novih informacij se zato sprejme sklep, da ugotovitve o TEO [TGO] za to podjetje ne morejo več veljati. Poleg tega individualna dajatev v

primeru tega podjetja ni več ustrezna. [Tožeči stranki] se zato prej odobrena TEO [TGO] odvzame, tako da zanj[o] od sedaj velja stopnja na ravni države za Kitajsko.“

14 Člena 1 in 2 izpodbijane uredbe določata:

„Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz fero-molibdena, ki [...] je po poreklu iz Ljudske republike Kitajske.

2. Dokončna protidampinška stopnja dajatve na neto ceno franko meja Skupnosti, neocarinjeno, znaša za izdelek, opisan v odstavku 1, 22,5 %.

[...]

Člen 2

Varščine, položene za začasno protidampinško dajatev, uvedeno z začasno uredbo Komisije, se dokončno poberejo v višini dajatve, določene v členu 1, ali v višini začasne dajatve, če je ta nižja. Varščine, ki presegajo dokončno protidampinško dajatev, se sprostijo.“

Postopek

- 15 Tožeča stranka je 26. aprila 2002 v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložila to tožbo.
- 16 Svet je 4. julija 2002 vložil odgovor na tožbo.
- 17 Komisija je 6. avgusta 2002 podala predlog za intervencijo v podporo Svetu.
- 18 Tožeča stranka je 3. septembra 2002 vložila repliko.
- 19 Predsednik drugega razširjenega senata Sodišča prve stopnje je s sklepom z dne 7. oktobra 2002 dopustil intervencijo Komisije. Ta se je vložitvi intervencijske vloge odpovedala.
- 20 Svet je 23. oktobra 2002 vložil dupliko.
- 21 Svet je z dopisoma z dne 27. novembra in 19. decembra 2003 Sodišču prve stopnje na njegovo zahtevo predložil priloge k odgovoru na tožbo. Predsednik drugega senata Sodišča prve stopnje je nato določil rok, v katerem naj tožeča stranka dopolni repliko, če se te priloge nanašajo na nove dokaze. Vendar ta ni predložila stališč.

- 22 Stranke so podale ustne vloge in odgovore na pisna in ustna vprašanja Sodišča prve stopnje na obravnavi 16. novembra 2004.

Predlogi strank

- 23 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- razglasi za nič en člen 1 izpodbijane uredbe, v delu, v katerem uvaja protidampinške dajatve na uvoz feromolibdena, ki ga proizvaja;
 - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 24 Svet, ob podpori Komisije, Sodišču prve stopnje predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 25 Tožeča stranka se v utemeljitev tožbe sklicuje na dva tožbena razloga. Prvi je razdeljen na dva dela – prvi se nanaša na kršitev člena 2(7)(c) osnovne uredbe, drugi

pa na kršitev člena 6(1) osnovne uredbe. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Svet prekoračil svoja pooblastila.

Trditve strank

- 26 Tožeča stranka v uvodu poudarja, da prereka dejstva iz izpodbijane uredbe glede tržnogospodarske obravnave. Okoliščina, da v zvezi s tem ne podaja tožbenega razloga, se ne sme razlagati kot priznanje teh dejstev.
- 27 Svet ob podpori Komisije odgovarja, da morajo dejstva iz izpodbijane uredbe šteti za pravilna, saj tožeča stranka njihovem izpodbijanju ne pripisuje nobene pravne posledice.

Prvi tožbeni razlog

– Prvi del glede kršitve člena 2(7)(c) osnovne uredbe

- 28 Tožeča stranka trdi, da je Svet s tem, da ji je odvzel tržnogospodarsko obravnavo, ki ji jo je dodelil v preiskavi, kršil člen 2(7)(c) osnovne uredbe, saj zadnji stavek te

določbe brez izjeme predvideva, da presoja, sprejeta glede tržnogospodarske obravnave, ostane v veljavi ves čas preiskave.

29 Tožeča stranka navaja, da je člen 11(3) osnovne uredbe očitno ustrezna podlaga za pregled predhodnih ukrepov v vsakem trenutku in na predlog institucij, ki naj bi zagotovil spoštovanje postopkovnih pravil osnovne uredbe.

30 Svet ob podpori Komisije izpodbija utemeljenost tega dela.

– Drugi del glede kršitve člena 6(1) osnovne uredbe

31 Tožeča stranka trdi, da je Svet s tem, ko se je oprl na dejstva, ki so sledila obdobju preiskave, da bi tožeči stranki odvzel tržnogospodarsko obravnavo in uvedel občutno višje protidampinške dajatve na uvoz feromolibdena, ki ga ta proizvaja, kršil člen 6(1) osnovne uredbe.

32 Sodbi Sodišča prve stopnje z dne 11. julija 1996 v zadevi Sinochem Heilongjiang proti Svetu (T-161/94, Recueil, str. II-695) in z dne 20. junija 2001 v zadevi Euroalliales proti Komisiji (T-188/99, Recueil, str. II-1757) naj bi namreč kazali na to, da se edine izjeme, ki dopuščajo izraz „običajno“, ki je uporabljen v členu 6(1)

osnovne uredbe, nanašajo le na primer, kadar se za odstop od uvedbe ali ohranitve protidampinških dajatev upoštevajo elementi po obdobju preiskave.

- 33 Tožeča stranka dodaja, da iz teh sodb izhaja, da Sodišče prve stopnje pripisuje največji pomen dejstvu, da je treba upoštevna dejstva, da bi se protidampinške dajatve lahko uvedle oziroma ohranile, ugotoviti v preiskavi, ki pa je v tem primeru ni bilo.
- 34 Svet ob podpori Komisije izpodbija utemeljenost tega dela.

Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da naj bi Svet prekoračil svoja pooblastila

- 35 Tožeča stranka trdi, da je Svet s tem, da ji je odvzel tržnogospodarsko obravnavo, ki ji jo je dodelil v preiskavi, prekoračil svoja pooblastila, ker osnovna uredba ne predvideva takega odvzema v preiskavi, nasprotno – člen 2(7)(c) osnovne uredbe tak odvzem izrecno prepoveduje.
- 36 Svet ob podpori Komisije izpodbija utemeljenost tega tožbenega razloga.

Presoja Sodišča prve stopnje

Uvodne ugotovitve

37 Treba je ugotoviti, da se prvi del prvega tožbenega razloga nanaša na to, da naj bi Svet s tem, da je tožeči stranki odvzel obravnavo, ki ji jo je dodelil, kršil člen 2(7)(c) osnovne uredbe, in da se drugi tožbeni razlog nanaša na to, da naj bi Svet s tem prekoračil svoja pooblastila.

38 Vendar, če bi bilo treba ugotoviti, da je Svet z odvzemom obravnave, dodeljene tožeči stranki, kršil člen 2(7)(c) osnovne uredbe, bi bilo treba tudi ugotoviti, da je s tem prekoračil svoja pooblastila. In nasprotno – če bi bilo treba ugotoviti, da Svet ni kršil te določbe, bi iz tega izhajalo, da v tem primeru ni prekoračil svojih pooblastil.

39 Ker drugi tožbeni razlog v ničemer ne dopolnjuje prvega dela prvega tožbenega razloga, kot poudarja Svet, je treba ta razloga obravnavati skupaj.

Očitki, ki so navedeni v prvem delu prvega in v drugem tožbenem razlogu glede kršitve člena 2(7)(c) osnovne uredbe in prekoračitve pooblastil

40 Najprej je treba poudariti, da iz člena 2(7)(b) osnovne uredbe izhaja, da se metoda določitve normalne vrednosti razlikuje glede na zadevne proizvajalce, ki dokažejo ali ne, da izpolnjujejo merila iz člena 2(7)(c) omenjene uredbe in da zato za njih

prevladujejo tržnogospodarske razmere. Namreč, kadar se šteje, da proizvajalec deluje v tržnogospodarskih razmerah, se normalna vrednost njegovih proizvodov določi v skladu s pravili, ki se uporabljajo v državah, ki poznajo tržno gospodarstvo, kot je določeno v odstavkih od 1 do 6 člena 2 osnovne uredbe. Po drugi strani, kadar se ne ugotovi, da proizvajalec deluje v tržnogospodarskih razmerah, se normalna vrednost določi v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe.

41 V zvezi s tem je treba poudariti, da metoda določitve normalne vrednosti proizvoda, določena v členu 2(7)(b) osnovne uredbe, pomeni izjemo od posebne metode, ki je v ta namen določena v členu 2(7)(a), ker se zadnja načeloma uporablja v primerih uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva (sodba Sodišča prve stopnje z dne 28. oktobra 2004 v zadevi Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, T-35/01, ZOdl, str. II-3663, točka 50).

42 Člen 2(7) osnovne uredbe je bil v svojem prvotnem besedilu spremenjen z Uredbo št. 905/98, nato z Uredbo št. 2238/2000, pri čemer je Svet menil, da je proces preoblikovanja podjetij v določenih državah, med katere se uvršča Kitajska, temeljito spremenil gospodarstvo teh držav in povzročil nastajanje podjetij, za katera prevladujejo tržnogospodarske razmere. Zato peta uvodna izjava Uredbe št. 905/98 vztraja pri tem, da je primerno pregledati protidampinško prakso v zvezi s temi državami, in določa, da bo normalno vrednost proizvoda mogoče določiti v skladu s pravili, ki veljajo v državah s tržnim gospodarstvom, kadar bo mogoče dokazati, da so tržni pogoji prevladovali za enega ali več proizvajalcev, ki so predmet preiskave, ki se nanaša na proizvodnjo in prodajo zadevnega proizvoda. V skladu s šesto uvodno izjavo iste uredbe „je ustrezno določiti, da se bo izvajalo preverjanje glede tega, ali tržni pogoji prevladujejo, na podlagi primerno utemeljenih zahtev enega ali več proizvajalcev, ki so predmet preiskave in ki želijo izkoristiti možnost, da

se njihova normalna vrednost [zadevnega proizvoda] določi na podlagi pravil, ki veljajo za države s tržnim gospodarstvom“ (zgoraj navedena sodba Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, točka 51).

- 43 Kot je poudaril Svet, rešitev v zvezi s presojo, ali zadevni proizvajalec deluje v tržnogospodarskih razmerah, vpliva na izračun stopnje dampa in zato na znesek dokončne protidampinške dajatve, ki jo je uvedel Svet, saj se v okviru te rešitve izbere metoda, ki se uporabi za izračun normalne vrednosti. Poleg tega se dodelitev tržnogospodarske obravnave podjetja prav tako nanaša na posledice glede načina preiskave, ker Komisija, kadar uporabi odstavke od 1 do 6 člena 2 osnovne uredbe, določi normalno vrednost na podlagi informacij, ki jih je sporočil zadevni izvoznik, in lahko v ta namen preveri njihovo pravilnost. Po drugi strani to ni tako, kadar se normalna vrednost določi v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe.
- 44 Zaradi tega zadnji odstavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe določa, da je treba presojo, ali zadevni proizvajalec deluje v tržnogospodarskih razmerah, sprejeti v treh mesecih po sprožitvi preiskave in da ta presoja ostane v veljavi ves čas preiskave. Namen te določbe je zlasti zagotoviti, da se ta presoja ne sprejme na podlagi njenega vpliva na izračun stopnje dampa. Zato zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe nasprotuje temu, da institucije ponovno presojajo informacije, ki jih imajo na voljo že pri prvotni določitvi tržnogospodarske obravnave podjetja.
- 45 Ob tem zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe ne bi mogel voditi do tega, da bi se normalna vrednost določila v skladu s pravili, ki veljajo v državah s tržnim gospodarstvom, kadar se med preiskavo in glede na okoliščine primera po uvedbi

začasnih ukrepov izkaže, da zadevna stranka ni delovala v tržnogospodarskih razmerah v smislu člena 2(7)(c) osnovne uredbe.

46 Člen 2(7)(a) osnovne uredbe določa namreč posebno metodo določitve normalne vrednosti v primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva, natančneje zaradi dejstva, ker informacije, na katere se opira določitev normalne vrednosti, kot je določena v odstavkih od 1 do 6 tega člena, ne veljajo kot zanesljivi elementi za izračun normalne vrednosti. A čeprav člen 2(7)(b) osnovne uredbe za določene države predvideva izjemo pri načinu določanja normalne vrednosti iz odstavka 7(a), mora biti ta izjema predmet stroge razlage (zgoraj navedena sodba Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, točka 50) in je zato ni mogoče uporabiti, kadar se izkaže, da zadevni proizvajalec po spremembah dejanskega stanja ali odkritju novih dokazov, ki Komisiji pri določitvi tržnogospodarske obravnave podjetja v treh mesecih od sprožitve protidampinškega postopka upravičeno ne bi mogli biti znani, ne izpolnjuje meril, ki jih mora izpolnjevati podjetje, ki deluje v tržnogospodarskih razmerah.

47 V zvezi z zgoraj navedenim je treba zadnji stavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe razlagati v smislu, da institucijam prepoveduje ponovno presojo podatkov, ki so jih imele na voljo pri prvotni določitvi tržnogospodarske obravnave podjetja. Vendar ta določba ne nasprotuje temu, da se dodelitev tržnogospodarske obravnave podjetja ne ohrani, kadar sprememba dejanskega stanja, na podlagi katerega se je ta obravnava dodelila, ne omogoča več presoje, da zadevni proizvajalec deluje v tržnogospodarskih razmerah.

48 V tem primeru je treba poudariti, da se je v izpodbijani uredbi ugotovilo, da je tožeča stranka kmalu po uvedbi začasnih protidampinških dajatev sodelovala v skupini

kitajskih proizvajalcev feromolibdena, organizirani pod pokroviteljstvom kitajske gospodarske zbornice, pristojne za rudnine in kovine, v okviru katere so se zadevnim proizvajalcem dodelile določene izvozne kvote, ki naj bi se določile na podlagi višine njihovih začasnih protidampinških dajatev.

49 Svet je v uvodni izjavi 15 izpodbijane uredbe poudaril, da čeprav je tožeča stranka izjavila, „da [je] svoje odločitve med drugim o cenah, proizvodnji in prodaji sprejema [la] na podlagi tržnih signalov [...] ter brez omembe vrednega vmešavanja države“, je vendarle „svoje poslovanje in poslovne odločitve uskla[dila] ne samo s podjetji, ki niso izpolnila meril za TEO, temveč tudi s podjetji v državni lasti, ki niso sodelovala v postopku“ in „[p]oleg tega je [bila] očitno pripravljen[a] soglašati z izvozom izdelkov, ki jih [ni mogla] proizvesti, po minimalnih cenah, ki jih je določila skupina“. Svet je tako menil, da „je [bilo] to očitno v nasprotju s prejšnjimi izjavami [tožeče stranke] in v neskladju z enim od najpomembnejših meril za odobritev TEO, po katerem se odločitve med drugim o cenah, proizvodnji in prodaji sprejemajo na podlagi tržnih signalov“.

50 Svet v uvodni izjavi 16 izpodbijane uredbe dodaja:

„[Tožeča stranka], ki je v [obdobju preiskave] očitno deloval[a] v skladu s standardi tržnega gospodarstva [iz člena 2(7) osnovne uredbe], [je] po dodelitvi individualne stopnje dampainga spremenil[a] svoje obnašanje. Zato je sedaj treba ugotoviti, da to podjetje v skladu s členom 2(7)(c) osnovne uredbe ne posluje več po načelih tržnega gospodarstva, temveč je podvrženo zunanjim vplivom in delno cenovnim in količinskimi omejitvam izvoza. Videti je tudi, da to podjetje ne posluje brez omembe vrednega poseganja države.“

- 51 Tako iz izpodbijane uredbe izhaja, da se je dejanska podlaga, na katero se je opirala Komisija, da bi tožeči stranki priznala tržnogospodarsko obravnavo, po uvedbi začasnih protidampinskih dajatev spremenila zaradi sodelovanja tožeče stranke v skupini kitajskih proizvajalcev feromolibdena.
- 52 Čeprav tožeča stranka izpodbija pravilnost dejstev, kot so navedena v uvodnih izjavah od 11 do 17 izpodbijane uredbe in s katerimi je utemeljen odvzem tržnogospodarske obravnave podjetja, pa je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni predložila nobenega dokaza, ki naj bi povzročil dvom o njihovi resničnosti. Zato je treba to ugotovitev zavrnilo in se opreti na dejstva, kot so bila ugotovljena v izpodbijani uredbi.
- 53 Poleg tega je treba poudariti, da je bilo o odvzemu tržnogospodarske obravnave podjetja zgolj vnaprej odločeno na podlagi ugotovljene spremembe upoštevnihih okoliščin. Če ima torej odvzem te obravnave le učinke *ex nunc*, nikakor ne pomeni poseganja v pridobljene pravice tožeče stranke (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 24. junija 1976 v zadevi Elz proti Komisiji, 56/75, Recueil, str. 1097, točka 18, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 30. novembra 1994 v zadevi Dornonville de la Cour proti Komisiji, T-498/93, RecFP, str. I-A-257 in II-813, točka 48).
- 54 V zvezi s trditvijo, da bi se moral odvzem tržnogospodarske obravnave podjetja opraviti v okviru postopka, določenega v členu 11(3) osnovne uredbe, je treba poudariti, kot je opozoril Svet, da se ta določba nanaša na pregled dokončnih ukrepov, ki so bili uvedeni v skladu s protidampinškim postopkom. Namen pregleda je namreč, da se naložene dajatve, po njihovi uvedbi prilagodijo spremembam elementov, ki so bili razlog za njihovo uvedbo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 29. junija 2000 v zadevi Medici Grimm proti Svetu, T-7/99, Recueil, str. II-2671, točka 82), in v okviru tega pregleda se običajno po uvedbi dokončnih ukrepov

uporabi obdobje preiskave, katere namen je pregled. Po drugi strani predmet pregleda ni pregled elementov, ki so bili razlog za te dajatve, kadar ti ostanejo nespremenjeni, saj tak pregled dejansko pomeni ponovni začetek prvotnega postopka (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Medici Grimm proti Svetu, točka 85).

55 V tem primeru ni sporno, da se je Komisija seznanila z novimi podatki v zvezi z organizacijo skupine kitajskih proizvajalcev feromolibdena pred koncem protidampinškega postopka, ki je privedel do uvedbe dokončnih dajatev. Komisija in Svet bi zato lahko oziroma celo morala na podlagi tega novega dejanskega stanja že pri prvotni preiskavi sklepati, da pregled iz člena 11(3) osnovne uredbe v tej zvezi ne pomeni ustreznega okvira. Poleg tega je treba poudariti, da bi trditev tožeče stranke, če bi se morala sprejeti, pripeljala do zahteve, da Svet uvede dokončne protidampinške dajatve, določene glede na normalno vrednost, izračunano ob kršitvi člena 2(7)(a) osnovne uredbe. Vendar takega sklepa ni mogoče sprejeti.

56 Poleg tega, če tožeča stranka želi zatrjevati kršitev pravice do obrambe, je treba poudariti, da iz uvodne izjave 12 izpodbijane uredbe in dokumentov, ki jih je Svet priložil odgovoru na tožbo, v vsakem primeru izhaja, da je imela tožeča stranka možnost predložiti stališča glede ugotovitev, ki jih je želela podati Komisija na podlagi novih podatkov, s katerimi je bila seznanjena. Zato tožeča stranka ne more zatrjevati kršitve pravice do obrambe, priznane s splošnimi načeli prava Skupnosti in izvedene s členom 20 osnovne uredbe (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 7. maja 1991 v zadevi Nakajima proti Svetu, C-69/89, Recueil, str. I-2069, točka 108, in sodbo Sodišča prve stopnje z dne 18. septembra 1996 v zadevi Climax Paper proti Svetu, T-155/94, Recueil, str. II-873, točka 116, ter zgoraj navedeno sodbo Shanghai Teraoka Electronic proti Svetu, točke od 288 do 290).

57 Zato je treba ugotoviti, da Svet s tem, da je v prvotni preiskavi tožeči stranki odvzel dodeljeno tržnogospodarsko obravnavo, ni kršil člena 2(7)(c) osnovne uredbe in tako ni prekorajčil pooblastil, ki mu jih daje osnovna uredba.

Drugi del prvega tožbenega razloga glede kršitve člena 6(1) osnovne uredbe

58 Tožeča stranka trdi, da je Svet s tem, da se je pri odvzemu tržnogospodarske obravnave podjetja in pri uvedbi znatno višjih protidampinških dajatev na uvoz feromolibdena, ki ga proizvaja tožeča stranka, opiral na dejstva, ki so sledila obdobju preiskave, kršil zadnji stavek člena 6(1) osnovne uredbe.

59 V zvezi s tem je Sodišče prve stopnje že poudarilo, da je namen določitve obdobja preiskave in prepovedi upoštevanja podatkov, ki se nanašajo na obdobje, ki mu sledi, zagotovitev reprezentativnosti in zanesljivosti rezultatov preiskave (zgoraj navedena sodba Euroalliages proti Komisiji, točka 74). Namen obdobja preiskave iz člena 6(1) osnovne uredbe je namreč zlasti zagotoviti, da na podatke, na podlagi katerih se določata damping in škoda, ne vpliva ravnanje zadevnih proizvajalcev po začetku protidampinškega postopka in da je torej dokončna dajatev, uvedena na koncu postopka, ustrezna za odpravo škode, ki je posledica dampinga.

60 Treba je tudi poudariti, da uvedba protidampinških dajatev ne pomeni sankcije predhodnega ravnanja, temveč varovalni ukrep zoper nelojalno konkurenco zaradi

dampinga. Zato je treba za določitev protidampinskih dajatev, ki varujejo industrijo Skupnosti pred dumpingom, preiskavo opraviti na podlagi informacij, tako dejanskih kot morebitnih (sodba Sodišča z dne 3. oktobra 2000 v zadevi *Industrie des poudres sphériques* proti Svetu, C-458/98 P, Recueil, str. I-8147, točki 91 in 92).

61 Iz tega izhaja, da člen 6(1) osnovne uredbe z uporabo izraza „običajno“ dopušča izjeme od prepovedi upoštevanja informacij, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave. Glede okoliščin v korist podjetij, na katere se nanaša preiskava, je bilo odločeno, da institucij Skupnosti ni mogoče zavezati, da upoštevajo podatke, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, razen če ti podatki ne odkrivajo novih dogodkov, pri čemer bi bila predvidena uvedba protidampinske dajatve očitno neustrezna (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi *Sinochem Heilongjiang* proti Svetu, točka 88, in *Euroalliages* proti Komisiji, točka 75). Po drugi strani, če podatki, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, zaradi odražanja obstoječega ravnanja zadevnih podjetij upravičujejo uvedbo oziroma povečanje protidampinske dajatve, je treba na podlagi zgoraj navedenega ugotoviti, da jih imajo institucije pravico, celo obveznost, upoštevati.

62 V tem primeru, kot je ugotovljeno v točkah od 48 do 51 zgoraj, iz izpodbijane uredbe izhaja, da tožeča stranka zaradi sodelovanja v skupini kitajskih proizvajalcev feromolibdena po uvedbi začasnih protidampinskih dajatev ni več izpolnjevala pogojev, da bi veljala za podjetje tržnega gospodarstva. Te elemente, ki so izhajali iz obdobja, ki je sledilo obdobju preiskave, morata Komisija in Svet nujno upoštevati, ker bi njihovo neupoštevanje vodilo k uvedbi očitno neustreznih dokončnih protidampinskih dajatev, saj bi bile določene na podlagi normalne vrednosti, izračunane ob kršitvi člena 2(7)(a) osnovne uredbe.

63 Iz tega izhaja, da je Svet s tem, da je upošteval sodelovanje tožeče stranke v skupini kitajskih proizvajalcev feromolibdena po obdobju preiskave in ji zato odvzel ugodnosti, ki izhajajo iz tržnogospodarske obravnave, tako da je preprečil uvedbo očitno neustreznih dokončnih ukrepov, pravilno uporabil člen 6(1) osnovne uredbe.

64 Glede trditve, ki se v okviru očitka kršitve člena 6(1) osnovne uredbe nanaša na to, da druga preiskava ni bila opravljena v okviru vmesnega pregleda na podlagi člena 11 (3) temeljne uredbe, je treba poudariti, kot je navedeno že v točkah 55 in 56, da bi bilo, prvič, nove podatke, ki se nanašajo na organizacijo skupine kitajskih proizvajalcev feromolibdena, mogoče upoštevati pred uvedbo dokončnih ukrepov, ker vmesni pregled v tej zvezi ne pomeni ustreznega okvira, in, drugič, da so se postopkovna jamstva spoštovala, ker je imela tožeča stranka možnost predložiti svoja stališča o teh novih podatkih. Prav tako je iz dokumentov, priloženih k odgovoru na tožbo, razvidno, da je Komisija preverila informacije, o katerih je bila obveščena, kot priča telefaks delegacije Komisije na Kitajskem z dne 5. februarja 2002. Poleg tega je treba ponovno poudariti, da čeprav tožeča stranka pred Sodiščem prve stopnje izpodbija resničnost dejstev, kot so navedena v izpodbijani uredbi, ni predložila nobenega dokaza, ki bi lahko povzročil dvom o njihovi resničnosti.

65 Iz navedenega izhaja, da je treba drugi del prvega tožbenega razloga zavrniti.

66 Ker nobenemu od navedenih tožbenih razlogov ni mogoče ugoditi, je treba tožbo zavrniti.

Stroški

- 67 Na podlagi člena 87(2) Poslovnika Sodišča prve stopnje se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega v skladu s členom 87(4) Poslovnika institucije, ki v sporu intervenirajo, nosijo svoje stroške.
- 68 Svet je predlagal, da se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi predlogi ni uspela, se ji naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki jih je priglasil Svet. Komisija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (drugi razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeča stranka nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasil Svet.

3. Komisija nosi svoje stroške.

Pirrung

Meij

Forwood

Pelikánová

Papasavvas

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 14. novembra 2006.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

J. Pirrung